

ZEMĚKOULE JE JEN JEDNA

Ředitel továrny na ložiska **Petr Novák** (*1976) vystudoval v USA dvě vysoké školy. Do Česka se vrátil, aby na zelené louce v olomoucké průmyslové zóně stál u zrodu továrny, jejíž součástky jsou v autech předních evropských značek. Jmenuje se Koyo Bearings a je držitelem Národní ceny České republiky za společenskou odpovědnost.

Petr Novák, generální ředitel firmy Koyo je rodák z Uherského Hradiště. Po absolvování sportovní střední školy v Praze se vydal studovat business a finance do Spojených států. Po absolutoriu vysoké školy v Pensylvánii později pokračoval ve studiích MBA v Chicagu. Jeho dnešní zaměstnavatelé jsou ale Japonci, dokonce se stal členem managementu koncernu v centrále JTEKT v Nagoji. Střídavě pracuje v Japonsku a v Olomouci.

Vy jste po studiích pracoval na několika lukrativních pozicích v Americe, jak to přišlo, že posledních dvacet let žijete v Olomouci?

Pracoval jsem pro obrovský korporát Ingersoll Rand, jehož součástí byl Torrington. V roce 2000, kdy jsem ještě žil v USA, jsem dostal na vybranou Colorado Springs, nebo Olomouc. Měl jsem se rozhodnout do druhého dne. A za týden jsem už byl tady.

Takže Olomouc je pro vás lepší než Colorado Springs?

Pro mě osobně ano. Tehdy jsme měli od města jen vyjednaný pozemek a já jel do Olomouce na čtyřletý kontrakt s plánem vrátit se nazpět. Jenže se mi tady strašně zalíbilo. Olomouc je nádherné město plné architektury, sportu, kultury a vyžití. Není ani velké, ani malé a v okolí je krásná příroda. Už se považuji za Olomoučana.

Dnes je ale na výrobní hale nápis Koyo.

Po čtyřech letech koupil Torrington koncern Timken a za dalších šest let japonský JTEKT, který je součástí skupiny Toyota. Koyo je dceřinná společnost.

A ve všech těchto firmách jste byl ředitelem a za posledních dvacet let investovaly do regionu dvaadvacet milionů korun. To je tedy příkladná společenská odpovědnost.

Tomu jsem se naučil na škole v USA i při životní praxi. Člověk musí mít vztah k tomu, že zeměkoule je jen jedna a my jsme tady také jenom jednou. Musíme se k sobě chovat uctivě a zdvořile. Vždycky říkám, nejsme tady proto, abychom vydělali peníze jako tvrdí kapitalisté a vyždímali z planety nebo lidí maximum, ale abychom něco vrátili. Je to o trvalé udržitelnosti a přístupu k životu.

Jak?

Ať už ve formě charity, finančních prostředků nebo formou osobního času. Jsem zastáncem toho, že to nakonec regionu nebo okolí pomůže.

Jak to myslíte s tím časem?

Svůj čas věnuji činnostem, kde je moje přidaná hodnota nejvyšší, v oblastech, které znám. Předávám své znalosti a zkušenosti, učím na Univerzitě Palackého, MVŠO, jsem v krajské radě pro inovace, v radě pro vzdělávání...

Inovace?

Ty tady byly v regionu dlouho opomíjeny. Přes působení v radě tlačit a angažovat se v tématech pro průmysl. Olomoucko trochu zaspalo. Automatizace, robotizace a digitalizace. Průmysl 4. 0. Například umělá inteligence – robotický vizuální systém, který vyhodnotí kvalitu vyrobeného kusu, aniž by se ho operátor dotkl. To tady v regionu chybí, většina takových firem je z Ostravy nebo Brna. V inovacích nám ujíždí vlak. Stejně je to ve vzdělávání. Průmyslové obory, učňovské školství a duální vzdělávání, i to tady kulhá. V republice je spousta škol a projektů mnohem dál. Tady se o tom hodně mluví, ale moc se pro to nedělá. Řešíme také strategické projekty s magistrátem, dáváme doporučení. Jsem i v představenstvu sdružení automobilového průmyslu, který prochází radikálními změnami směrem k elektromobilitě.

To všechno máte ve firemních pravidlech?

Nikdo mi neříká, že to mám dělat, dělám to ve volném čase. Společenská odpovědnost je mi blízká. Možná i tím, že jsem z menšího městečka a tam mají lidé k sobě blízko. Ve firmě se řídíme jinými třemi atributy, těmi jsou respekt, tolerance a otevřená komunikace. A platí pro manažera i dělníka.

Do společnosti vracíte přes jeden milion korun ročně, jaký máte obrát?

Obrát je miliarda, ale zisk je v řádech desítek milionů. Takže to není zrovna málo.

Na co peníze nejčastěji věnujete?

Každý korporát má svá pravidla pro společenskou odpovědnost, ale tento závod se vyznačuje tím, že to vychází od nás, od lidí, není to žádná korporátní směrnice. Věci, které děláme, to jsou naše ideje, naše nápady. Není to tak, že by sem přijel někdo z Japonska nebo z evropského vedení a ptal se, tak co jste pro tu společenskou odpovědnost udělali? My jsme tak daleko, že se k nám jezdí ptát, jak jsme toho dosáhli.

Že jste za to dostali od ministerstva průmyslu a obchodu národní cenu...

Ano a je to forma poděkování všem našim lidem, protože je to o týmovém duchu

a spolupráci. Ale dostali jsme i spoustu jiných ocenění – za kvalitu, životní prostředí, bezpečnost práce, inovace a byli jsme pětkrát nejlepším zaměstnavatelem regionu.

Kdo rozhoduje o tom, na co peníze použijete?

Je to transparentní proces. Máme komisi tří lidí, je v ní personální ředitelka, finanční ředitel a já. Každý měsíc vyhodnocujeme žádosti, které přijdou, a hlasujeme o nich. Máme pravidla, že chceme peníze věnovat na hmotné věci, ne do rozpočtu, kde se můžou ztratit. A máme jednotlivé kapitoly, jako jsou životní prostředí, vzdělávání nebo sociální partneři, region, zaměstnanci.

Jak často se komise schází?

Jednou měsíčně.

Kolik bývá žádostí?

Asi padesát za rok. Ale když třeba v kapitole životní prostředí nebo vzdělávání nepříjde žádná žádost, sami rozhodneme, co podpoříme. Tak tomu bylo i v případě olomouckých základních škol. Dali jsme čtvrt milionu na vybavení dílen, protože víme, že jsou zanedbané a v tristním stavu, protože tady selhává role města, kraje i státu. Chceme budoucí generace vychovávat tak, aby měly blízko k technice. Podobně tomu bylo o rok dříve u mateřských škol, kterým jsme koupili polytechnické stavebnice. Jsou atestované, bezpečné, ze dřeva a od české firmy. Jedna stojí sedmnáct tisíc.

A v kapitole životního prostředí?

Podpořili jsme například lesopark v Bystrovanech a výsadbu stromů v Hodolanech. Zrovna teď na počátku února se budou sázet. V našem závodě máme spousty projektů na ochranu životního prostředí s cílem minimalizovat jakékoliv dopady našeho provozu.

Je nějaký případ, který vás chytil za srdce?

Není to asi zrovna originální, ale výtěžek z prodeje punče na stánku Dobré místo pro život jsme věnovali Oblastní unii neslyšících. Osobně mi přišel poděkovat její ředitel. Posunky. To na člověka udělá dojem, to jsou ty situace, kdy si řeknu, proto to děláme. ■ Pavel Konečný

